

Of Torn Garments and Jewish Souls

A Pre-Shavuot Shiur (based on an article by R. Josh Flug)

Dedicated by Wolf and Gigi Kohn in memory of
Hadasa bat Efraim Fishel - Hilda Kerpel de Kohn

Source 1: Mo'ed Katan 25a

R. Shimon ben Elazar states: If someone is present when a person dies, he is obligated to tear (his garments). What is this similar to? It is similar to a Sefer Torah that tore, where there is (also) an obligation to tear (one's garments).

רבי שמעון בן אלעזר אומר
העומד על המת בשעת יציאת
נשמה חייב לקרוע למה זה
דומה לספר תורה שנשרף
שחייב לקרוע.

Source 2: Gesher Hachayim Ch. 4

ז) ומדינא דגמ' הנה גם כל העומדים בשעת יציאת של אדם מישראל
(לא עברין ידוע) חייבין לקרוע עליו, אף אלה שאינם קרובים לו, דומה לספר
שנשרף (מריק כ"ח. וטושיע שם ה'), מכיון שעשה בחייו מצוות והי' עלול להוסיף
מצוות, וגם על אשה, ואפילו על קטן שלמד רק מקרא (הכרעת אחרונים) (2) — אלא
שנהגו להקל לא לקרוע משום שא"כ לא ימצאון אנשים שירצו לבוא לעמוד
בשעת יציאת שזהו זכות לגווע (וכמ"ש בס' ארץ חיים בשם ס' שלחן גבוה).

Source 3: Ramban (1194-1270) Mo'ed Katan 25a

It seems to me that the soul in the body is like the names of God (written) on the parchment. It is merely a parable to convey the message that it is a great loss and cause for alarm and a person must tear his garments as if a Sefer Torah was burned before him.

ולי נראה שהנפש בגוף
כאזכרות בגוילין, ומשל בעלמא
הוא לומר שהוא הפסד גדול
וחרדה רבה וחייב אדם לקרוע
עליה כאילו נשרף ס"ת לפניו.

All parts of a Sefer Torah are holy. Yet, it is the names of God that are written in the Sefer Torah that infuse the entire Sefer Torah with its holiness. If we follow the analogy, the entire body is holy and should be treated with holiness. The body is infused with holiness when the soul enters the body.

Source 4: Talmud Avoda Zara 18a

They found R. Chanina ben Tradyon who was sitting and learning Torah and gathering crowds publicly, and there was a Sefer Torah in his arms. They took him and wrapped him in the Sefer Torah, surrounded him with branches and lit the branches. They brought sponges of cotton, soaked them in water and placed them on his heart so that he would not die quickly. His daughter said "Father, this is how I should see you?" He said to her "If they only burned me, it would be difficult for me. Now that I am being burned with a Sefer Torah, He Who will seek retribution for the desecration of the Sefer Torah will also seek retribution for my desecration." His students asked him "Rebbi, what do you see?" He said to them "The parchments are being burned, but the letters are flying away." [They said to him] "You too should open your mouth and allow the fire to enter you." He responded "It is better that the one who placed it remove it, but one may not destroy himself."

מצאוהו לרבי חנינא בן תרדיון שהיה יושב ועוסק בתורה ומקהיל קהלות ברבים וס"ת מונח לו בחיקו הביאוהו וכרכוהו בס"ת והקיפוהו בחבילי זמורות והציתו בהן את האור והביאו ספוגין של צמר ושראום במים והניחום על לבו כדי שלא תצא נשמתו מהרה אמרה לו בתו אבא אראך בכך אמר לה אילמלי אני נשרפתי לבדי היה הדבר קשה לי עכשיו שאני נשרף וס"ת עמי מי שמבקש עלבונה של ס"ת הוא יבקש עלבוני אמרו לו תלמידיו רבי מה אתה רואה אמר להן גליון נשרפין ואותיות פורחות אף אתה פתח פיך ותכנס [בך] האש אמר להן מוטב שיטלנה מי שנתנה ואל יחבל הוא בעצמו.

Source 5: R. Shmuel Eidels (1555-1631) Maharsha

The students asked him "what do you see" etc., they also saw the same thing, but they inquired about it to give him perspective so that he wouldn't cause himself more suffering, but rather allow himself to die quicker. **Their message was that just as you see the parchment burning which is the physical embodiment of the Torah, but the spiritual (essence) which are the letters, are flying up, so too, you should open your mouth and allow the fire to enter so that your body will be burned internally and your soul will ascend and fly upward.**

וא"ל תלמידיו מה אתה רואה כו' שהם ודאי ג"כ ראו כן אבל שאלו על כך כדי לתת לו דמיון שלא יצטער כל כך וימות מהר וזה (שאמר) לו כי כמו שראית גליון נשרף שהן גוף הס"ת והרוחני שהם האותיות פורחות למעלה אף אתה עשה כן פתח פיך ויכנס האש ויהיה גופך נשרף אף בפנים ונשמתך והרוח שבך יהיה עולה ופורח למעלה

Source 6: Talmud Megillah 26b

Mar Zutra stated: The worn out covers of the Sifrei Torah are converted to burial shrouds for a neglected corpse and that is their proper disposal.

אמר מר זוטרא מטפחות ספרים שבלו עושין אותן תכריכין למת מצוה וזו היא גניזתן

Source 7: R. Moshe Sofer, Chatam Sofer

One must understand why they allowed using covers for burial shrouds for a neglected corpse. Granted that this is the method of disposal, nevertheless, they are still accessories of holiness and how can one use them for the mundane? One must conclude that the corpse is **also considered an accessory of holiness because a Jewish person is compared to a Sefer Torah.**

דהרי צריך להבין מאי טעמא התיירו לעשות מטפחות תכריכין למת מצוה, נהי שזו היא גניזתן, מ"מ תשמיש קדושה, איך ישתמשו בו חול? וצ"ל **דהאי נמי תשמישי קדושה דאדם ישראל הוי כס"ת.**

Source 8: Talmud Makkot 22b

Rava stated: How foolish are people who stand up for a Sefer Torah but don't stand up for a great person

אמר רבא כמה טפשאי שאר אינשי דקיימי מקמי ספר תורה ולא קיימי מקמי גברא רבה

Source 9: Vayikra 19:32

32 **לֹב** מִפְּנֵי שֵׂיבָה תִּקְוִים, וְהִדַּרְתָּ פְּנֵי זָקֵן; וְיִרְאַתָּ מֵאֱלֹהֶיךָ, אֲנִי יְהוָה. {ס} 32 Thou shalt rise up before the hoary head, and honour the face of the old man, and thou shalt fear thy God: I am the LORD.

Source 10: Haketav Vihakabala

(לב) מפני שיבה תקום. כל שיבה במשמע אפילו הוא בור ועם הארץ: והדרת פני זקן. זהו חכם בתורה

Source 11a: Talmud Shabbat 89a

מיד כל אחד ואחד נעשה לו אוהב, ומסר לו דבר, שנאמר **עלית למרום שבית שבי לקחת מתנות באדם**, בשכר שקראוך אדם לקחת מתנות. אף מלאך המות מסר לו דבר, שנאמר ויתן את הקטרת ויכפר על העם ואומר ויעמד בין המתים ובין החיים וגו'

Immediately each one was moved to love him [Moses] and transmitted something to him, for it is said, Thou hast ascended on high, thou hast taken spoils [the Torah]; Thou hast received gifts on account of man: as a recompense for their calling thee man [adam] thou didst receive gifts. The Angel of Death too confided his secret to him, for it is said, and he put on the incense, and made atonement for the people; and it is said, and he stood between the dead and the living, etc. Had he not told it to him, whence had he known it?

Source 11b: Tehilim 68:19

עֲלִיתָ לְמָרוֹם שְׁבִיתָ שְׁבִי לְקַחַת מִתְּנוֹת בְּאָדָם

Source 12:

Kovetz Yeshurun Vol. 15 in the name of R. Shlomo Zalman Auerbach

כאשר נתבונן במחזה זה יש כאן לימוד גדול, כי בדרך העולם, אם מאן דהו משכנע את חבירו על חפץ יקר ערך שהוא שייך לו, אף שבסופו של דבר הוא מסכים עמו - אך אינו נותן לו בעבור זה מתנות. אך באמת בראיה אמיתית אינו כן, כי כאשר הבינו המלאכים את רום מעלת האדם,

והכירו בזה כי התורה - חמדה גנוזה, בשביל ישראל היא, הרי גדל ערך ישראל בעיניהם - עד כדי כך שמיד ביקש כל אחד את קירבת האדם השלם, ונעשו לו אוהבים, וגם כיבדוהו למשה במתנותיהם.

ומתוך התבוננות בענין זה, יש ללמוד איך צריכים לכבד תלמידי חכמים, ועל זה הוא שאמר רבא (מכות דף כ"ב ב') כמה טפשאי הני אינשי, דקמי מקמי ספר תורה ולא קמי מקמי גברא רבה. ובגמ' (שבת דף כ"ג ב') אמרו האי מאן דרחים רבנן הו"ל בנין צורבא מרבנן, והאי מאן דדחיל מרבנן - הוי איהו גופיה רבנן. והדרך לזה הוא ע"י ההתבוננות במעלתם של תלמידי חכמים ויקר תפארתם, שראוי להתדבק בהם לכבדם ולאהבם, ולהעניק להם מכל אשר חננו השי"ת, וענין זה צריך חיזוק ע"כ.

Rabbi Josh Flug:

One can question Rava's statement: If we are all compared to a Sefer Torah, why should these people be motivated to specifically honor a Torah scholar on the basis that he is compared to a Sefer Torah? What special honor is due to him?

Based on the comments of R. Soloveitchik, one can answer that there are two levels where one can be compared to a Sefer Torah. **On a basic level, every Jew is compared to a Sefer Torah, but the holiness is only on the level of an accessory of holiness.** Just as we don't stand up when the cover for a Sefer Torah is brought into the room, there is no obligation to stand for every individual. **However, a Torah scholar is compared to a Sefer Torah on a level where he is considered an actual object of holiness.** For this reason, Rava questioned the logic of those who stand for a Sefer Torah because of its status as an object of holiness and not for a Torah scholar who attains the same level of holiness.

Source 13: R. Yosef D. Soloveitchik of Brisk (1820-1892) Introduction to Responsa of Bet Halevi

A Torah scholar is not categorized as an accessory of holiness but rather as actual kedusha

דהתי"ח לא הוי בבחינת תשמיש
קדושה רק בבחינת עצם הקדושה.

Rabbi Mordechai Willig, Cleaving to Chachamim (It's a two-way street!)

The *gemara* in *Pesachim* (49b) recounts that R' Akiva said, "When I was an *am haaretz*, I said 'Who would give me a *talmid chacham* and I would bite him like a donkey". In other words, R' Akiva would be so angry at the *talmid chacham* as to want to harm him, and, as a result, would grit his teeth (Maharsha). Yet, when R' Akiva was a shepherd, Rachel saw that he was modest and lofty (*ma'ali*), and offered to marry him if he would go to a rav to study Torah (*Kesuhbos* 62b). How could one who was lofty wish to bite a *talmid chacham*?

R' Akiva did not hate *talmdei chachamim*. Rather, because he thought that they acted arrogantly and hatefully towards the unlearned *amei haaretz* he wished to bite them. But, to compound the original question, we know that R' Akiva was also a *shomer mitzvos* (Tosafos). So, how are we to understand the above?

Tosafos implicitly criticizes the Torah scholars of R' Akiva's time for improperly conveying the impression, even to a person as astute as the young Akiva, that they hated *amei haaretz*. Such an impression typically results in the unlearned, even those who are modest and refined individuals, harboring a hatred that they perceive is reciprocal.

III

One should learn Torah and serve Torah scholars. His dealings with *briyos* should be pleasant. What do *briyos* say about him? Fortunate are his father and teacher who taught him Torah. Woe unto *briyos* who do not learn Torah. This person who learned Torah, see how pleasant are his ways, how refined are his deeds (*Yoma* 86a).

A Torah scholar should make Hashem's name beloved to all *briyos*. As a result, Jews will come closer to Torah observance, and non-Jews will develop a greater respect for Torah and its scholars. In this way, Hashem's name will be sanctified, and the Jewish people earn the title "Yisroel, in whom I (i.e. Hashem) take glory" (Yeshayahu 49:3).

The *Mishna* in *Avos* (4:1) states, "Who is honored? He who honors others (*briyos*), as it is said, 'For those who honor Me I will honor'

(Shmuel I 2:30)". The proof text the *mishna* cites refers to honoring Hashem, not humans, so how does it prove that we must honor other people? The answer lies in the word "*briyos*". We must love *briyos* simply because they are creations of Hashem (Tosafos Yom Tov, *Avos* 1:12). Similarly, we honor humans because they all are created in Hashem's image (*Breishis* 9:6) and are, therefore, beloved (*Avos* 3:18).

IV

Notwithstanding the divine image in all humans, we are required to clearly differentiate between right and wrong, and distance ourselves from that which is wrong. A difficult balance is required of us in our dealings with, and attitude towards, non-observant Jews. They, like us, are described as children of Hashem (*Devarim* 4:1), worthy of additional love (*Avos* 3:18), even if they do not conduct themselves as proper sons (R' Meir, *Kiddushin* 36a). Yet, we must establish separation to insure that we remain observant even as we yearn to bring the non-observant closer to Torah. In a similar vein, most excruciatingly difficult is the balance required by *talmedei chachamim* their dealings with, and attitude towards, unlearned observant Jews. If manifest love is not exhibited by Torah scholars towards observant *amei haaretz*, there is a risk of actions being misinterpreted. This in turn can lead to a schism within the observant community.

The Tosafos cited earlier does not say that a *talmid chacham* should not be aware of the cosmic spiritual importance of learning Torah, an awareness which perforce gives one a measure of pride when one is heavily engaged in Talmud Torah. However, Tosafos does demand that a *talmid chacham* not allow pride to convey a message of condescension towards the unlearned. In every circumstance a Torah scholar must strive to make his love for the unlearned manifestly clear. Otherwise, he bears some responsibility for the Akivas of his time, i.e. modest and refined people who think that *chachamim* reject or disdain them and, in turn, respond in kind.

Source 14: R. Yechezkel Levenstein (1895-1974)
Chochmat Hamatzpun

As much as we must guard our mind, we must sanctify it with the holiness of a Sefer Torah since the mind is truly like an actual Sefer Torah ... If a person uses his mind for nonsense it is similar to throwing a Sefer Torah into the street. The mind is holy and it must be dedicated to the purpose for which it was created- to understand and internalize the Torah and the mitzvot and to lead a person to a purposeful life and to everlasting and eternal happiness.

כמה שצריך לשמור על השכל , חייבים לקדש אותו כקדושת ספר תורה , כיון שהשכל באמת כספר תורה ממש ... ואם האדם משתמש בשכלו לדבר הבאי דומה הוא לזורק ספר תורה לרחוב , השכל קדוש הוא וחייב להיות מקודש למטרה שלשמו נברא , להבין ולהשכיל בתורה ומצוות ולהוביל את האדם למטרת חייו ואושרו הקיים והנצחי

There are a number of components included in using our seichel (mind) properly. First, there is the intellectual component. God gave humans the intellectual capacity to understand, analyze, reason, imagine, and solve problems. We are expected to do our part and use our intellect in a way that we represent a Sefer Torah. Second, there is a behavioral component. God gave us the ability to choose between right and wrong, between good and evil. We are expected to make choices that reflect our status as walking Sifrei Torah. This is not limited to choosing to perform mitzvot. It also includes choices to improve our character traits.

The Preparation Process of a Sefer Torah Rabbi Yosef D.

Soloveitchik (1903-1993) comments that just as producing a Sefer Torah requires a certain process, developing oneself as a Jew requires a certain process. He notes that there is an interesting comparison between the preparation process of a Sefer Torah and the development of a person during childhood and adolescence. There are two stages to the process of producing a Sefer Torah. The

first stage is called ibud, processing, where the skin of the animal is softened in order to prepare it for writing. The next stage is the actual writing of the Sefer Torah.

הקלף והאותיות

אם נכונה ההנחה, שיהודי משול לספר תורה, כי אז עלינו להסיק ממנה **שתי מסקנות חשובות:**

אחת - כמו הספר החיצוני כך גם הספר הפנימי מורכב מקלף ואותיות.

שניה - כשם שבספר החיצוני הקלף טעון עיבוד לשמו והאותיות טעונות כתיבה לשמה, כך גם בספר הפנימי. **הקב"ה מחפש את האדם ושולח לו אתגר להפוך את אישיותו לספר תורה והאדם חייב לבצע את תפקידו ולממש את האפשרות.**

השאלה אותה עלינו לברר היא בעלת שני פנים. ראשית, היכן מצאנו הן בהלכה והן בתולדות ישראל המופלאות את צירוף שני המושגים: עיבוד וכתיבה? שנית, מה בספר התורה הפנימי ממלא את מקומו של הקלף ומה עושים כדי שיהיה אפשר לכתוב עליו את אותיות התורה?

כולנו יודעים שישנה מצוה מדברי סופרים הנקראת חינוך קטנים למצוות. האב חייב

לחנך את בניו ובנותיו הקטנים במעשי מצוות. חובת זו היא מצוה מדברי קבלה, ולפי כמה מהראשונים היא מעוגנת בפסוק: **"חנוך לנער על פי דרכו, גם כי יזקין לא יסור ממנה" (משלי כב, ו).**

חינוך ולימוד

מצוות חינוך מוגבלת על פי דין לתקופת הילדות. כל זמן שהבן קטן חייב האב לחנכו למצוות; ברגע שנעשה גדול פגה באחת מצוות חינוך. כל זמן שהילד קטין - לפני גיל שלוש עשרה שנים (לבן), או שתיים עשרה שנים (לבת) - חייב האב להקפיד עליהם ולהשגיח על התנהגותם; **מייד שנעשו גדולים, וחייבים במצוות בעצמם, האב מברך בזמן בר מצוה "ברוך שפטרני". האם זהו פטור מוחלט?! מה חייב האב לעשות אחר שבנו מגיע לבגרות? התשובה לשאלה ידועה. מלבד מצוות חינוך, שהיא מדברי סופרים, ישנה מצוות עשה מדאורייתא של תלמוד תורה: "ולמדתם אותם את בניכם" (דברים יא, יט; ברכות יג, ע"ב). מצווה זו מחייבת את האב ללמוד תורה עם הגדולים, בדיוק כמו שהוא חייב ללמוד עם הקטנים. כל עוד שהבן זקוק לאביו מבחינה אינטלקטואלית ומסוגל ללמוד משהו ממנו, חייב האב ללמוד אתו. מצוות חינוך פוסקת עם בר-המצווה; אך מצוות תלמוד תורה אין**

לה גבול ושיעור. מבחינה זו היא דומה לתשובה, בבחינת "תשב אנוש עד דכא - עד דכדוכה של נפש" (חגיגה יז).

ירושלמי פ"ב, ה"א

עיבוד הקלף וכתבת האותיות

עדיין עלינו להבין במה מתבטאת המצווה המיוחדת "חנוך לנער על פי דרכו". **מדוע הוצרכו חכמים לתקן מצווה חדשה של חינוך, התלויה בגיל מסוים של הילד, שעה שמצוות תלמוד תורה מקיפה את כל התקופות, מראשית הילדות ואילך?**

מסתבר שמצוות חינוך ומצוות לימוד תורה על מנת לשמור ולעשות, שתיהן מתייצבות כשתי שיטות להגשמת המסורה. נשתמש במונחים הלכתיים מתחום כתיבת ספר תורה, ונמשיל את החינוך לעיבוד הקלף, ואת הלימוד לכתבת האותיות.

קודם שכותבים ספר תורה חייבים לעבד את הגווילין לשמה. כדי לכתוב את דבר ה', את אותיות התורה, יש להכין לפני כן בית קליטה של קלף מעובד, שיספוג את הדין, ובו מסוגלות האותיות להידבק, ובו הן יכולות למצוא מקום קבוע. אם העור אינו מעובד, אין הכתב יכול להיקלט שם.

אותו הדבר נכון גם בנוגע לילד. **יש לעבד את העור הגולמי, לעבד את הגווילים יפה, להכין בית קיבול רוחני לאותיות, רקע נכון עבור הכתב.** יש ליישר ולעדכן את החומר הגולמי של עולמו הגס, לטעת בו הרגלים מסויימים, לפתח בו קווים ותכונות מסויימים, ולהתאימו ללימוד תורה.

לעיצובה של האישיות הצעירה מתייחסת מצוות חינוך. טרם יעובד הקלף יש לרכז את הגולמות והעקשנות הטבעית, הקצוות החדות והדוקרות של אופיו מיושרות תחת פיקוחם המשכיל של ההורים. כשהקלף הוא לבן וחלק ורגיש, ומוכשר לקלוט את האותיות, אז אפשר לקיים מצוות תלמוד תורה באופן מלא.

לכן הנהיגו חכמים מצוות חינוך, כי על עור שאינו מעובד אי אפשר לכתוב ספר תורה.

Rav Flug: Rabbi Soloveitchik remarks that there are two mitzvot that relate to the development of a child. First, there is the mitzvah of chinuch, training. This mitzvah only applies before the child's bar/bat mitzvah. The second mitzvah is the mitzvah of Talmud Torah. This mitzvah does not only include the intellectual pursuit of learning Torah, but it also includes the study of how to perform mitzvot, the study of the fundamentals of faith and participation in an educational program that leads one to become a God fearing Jew. Regarding this mitzvah, the father's obligation does not stop at bar/bat mitzvah. Rather it

continues until the young-adult can take responsibility for his/her own education.

The chinuch stage is a preparation for the Talmud Torah stage. Just as one cannot write on a Sefer Torah if the skin is not softened and purified, a child cannot become fully engaged in the Talmud Torah process until he is softened and purified. His character traits must be refined, he must learn certain skills and he must be acquainted with the basic concepts of Judaism.

R. Soloveitchik also notes that a Sefer Torah does not acquire its holiness automatically. **The sofer (scribe) who prepares the Sefer Torah must imbue the Torah with holiness. In applying our analogy to a person, we are left with the following paradox: If a person is compared to a Sefer Torah, he must imbue himself with holiness. However, if he is not already imbued with holiness, how can he impart holiness onto himself? Where does the holiness come from?**

Rabbi Soloveitchik suggests that each person is born with a certain internal holiness. Each person has a responsibility to transfer that holiness so that it is apparent externally. Rabbi Soloveitchik comments that this idea appears in the laws of writing a Sefer Torah:

The sofer must have another Sefer Torah (or its text) in front of him to copy from for it is forbidden to write a single letter by heart and he must recite each word orally before writing. Shulchan Aruch, Yoreh De'ah 274:2

צריך שיהיה לפניו ספר אחר שיעתיק ממנו שאסור לכתוב אות אחת שלא מן הכתב וצריך שיקרא כל תיבה בפיו קודם שיכתבנה. שלחן ערוך יורה דעה רע"ד:ב

The Letters of the Torah A number of Kabbalistic and Chasidic sources present a variation to the idea that a person is a walking Sefer Torah. According to this variation, the Jewish people as a whole are representative of a Sefer Torah with each person comprising one letter. The number 600,000 represents the entire Jewish people. The Jewish people as a whole is compared to a Torah which also has 600,000 letters.

**Source 15: The Radomsker Rebbe
(R. Shlomo Chanoch HaKohen Rabinowitz, 1801-1866)**

Tiferet Shlomo, Shavuot

Every Sefer Torah has 600,000 letters which corresponds to the 600,000 souls of the Jewish people that stood on Har Sinai ... In each generation, the root of the souls that accepted the Torah at Har Sinai are still apparent. From this we learn an important lesson that each person must guard himself from inappropriately encroaching on one's friend regarding his business and he should not be jealous if he sees his friend with something he doesn't have. (The reason for this is) that just as regarding a Sefer Torah, the Torah is invalid if two letters touch each other because of the mukaf g'vil concept, so too every Jew must guard himself from encroaching on anyone else, for if not, his portion in the Torah is invalid.

כי כל הס"ת שיש בה ששים רבוא אותיות לתורה הם משורש ששים רבוא נשמות בני"י שעמדו על הר סיני ומהם נעשה התורה כמש"כ הקדמוני ישראל ר"ת י"ש ששים רבוא אותיות לתורה ... "וכן כל הדורות יש בהם שורש הנשמות שקבלו אז התורה במעמד הר סיני. ומזה יוצא מוסר השכל שצריך כל אדם לשמור א"ע לבל יהיה בו שום צד נגיעה והשגת גבול בחבירו בעסק פרנסתו ולא יתקנא בו אם יראה אצלו מעלה יתירה ממנו. כי כמו בס"ת אם יש בה נגיעה היא פסולה כי צריך להיות מוקף גויל כן כאו"א מבני"י צריך לשמור מכל צד נגיעה כי אם לא כן נפסל חלק שורש נשמתו באותיות התורה .